สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน
สาขาของสถาบัน "เกอเธ่"

German Cultural Institute
Branch of the Goethe-Institut

DEUTSCHES KULTURINSTITUT BANGKOK

Zweigstelle des Goethe-Instituts
zur Pflege deutscher Sprache und Kultur im Ausland

*

THE PRO MUSICA
CHAMBER ORCHESTRA

and

THE PRO MUSICA CHOIR

Conductor · Hans Guenter Mommer

*

Soloists: Sopran · Mary Chaffee
Kitty Lamb
Tenor · Lynn Gunlicks
Bass · Richard Gregory

*

Solo Violin · M.L. Usni Pramoj
Continuo · Leslie Somporn, Violoncello
Norma Salz, Violoncello
Prayong Sakdithavorudamrong, Double Bass
Glenn Morris, Double Bass
Lodewyk van Gorkom, Harpsichord
Vicharini Budasuke, Organ

โรงละคอนแห่งชาติ • National Theatre

---

๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ • 3. November 1967 • 3rd November, 1967

THE PRO MUSICA CHAMBER ORCHESTRA

Leader: M.L. Usni Pramoj

1st Violin

M.L. Usni Pramoj
Samak Swetadis
Smaisart Snidvongs
Rabin B. Silpa
Suwan Wichairud
Saman Sinthu-usa
Surat Yuvanavanich
Rosemarie von Braun

2nd Violin

Phairoj Duriyankasetha
Cherd Hutavadhana
Pojana Nagavachara
Smoechai Sailasut
Suraphon Malichulanonda
Chamlong Sumrejphol
Chira Keawsmai

Viola

Narong Maneekhao
David Edminster
Mit Pramuanvorachat
Satiern Maneevas
Manosh Nutacom

Violoncello

Leslie Sompong
Aree Sukagesa
Norma Salz
Prachuab Bhandhumachinda

Bass

Prayong Sakdithavorudamrong
Glenn Morris

Recorder

Nina van Gorkom
Harry Rolnick

Oboe

Charn-narong Dangkoon
Kasem Charusarn

Bassoon

Rangsee Tabtimtong
Gwen Leckron

Horn

Prasert Pasang
Sunan Pengpant

Trumpet

Smarn Kaewkong

Timpani

Trong Tipawatana

Harpsichord

Lodewyk van Gorkom

Organ

Vicharini Budasuke

THE PRO MUSICA CHOIR

Soprano

Kanikar Aroonratana
Orasa Bunnag
Arlene Dugdale
Marcie Eldredge
Bea Floyed
Jennifer Han
Rosaline Han
Ankana Jantakanon
Ratanavadee Kuntangkul
Caroll Lagemann
Charlotte Manasveta
Anne McNeill
Jane Myhre
Srisunan Nilchan
Vanee Pengpoon
Chooskul Pliancheevin
Nakorn Sasim
Puengchit Sawamiphakdi
Yawalak Sornprasit
Duangchai Swankeo
Duangdao Tipyanont

Alto

Prapatsri Aksharamat
Praphanpak Aksharamat
Leni Beeser
Catherine Burnight
Anchawan Chumrutham
Lotte Funke
Veronica Greenwood
Aneke Homan
Loeki Hurkmans
Kannikar Isvas
Toby Kambhu
Francis Kitibanlubhorn
Louise Mard
Maria Oppermann
Mary Pappes
Aileen Pengsuwanpakdee
Mimie Riegert
Eleanor Sanford
Supabhan Santisook
Pramont Satrabhai
Pimolwan Sethavarangura
Julee Songsakul
Pratoommaln Songskul
Orawan Srilamai
Marie Toscano
Sirirat Wanthongchai

Tenor

Jaqueline Boehme
Suwan Boonlop
Edward Dorian
Larry Dugdale
Dick Hattershire
Sawat Kaoshoongern
Sompong Kurtkeo
Marvin Lagemann
Prinya Mitsuwan
Pridi Tansathait
Veera Tavorn
Virot Chuntarakuntee
Songbhan

Bass

Chalong Aimkooi

Vichest Aowashewin
Roger Backen
Vasit Charanyananda
David Chipchase
Tavorn Chompoonut
Manit Imchaiharn
Doang Janthaplaboon
Boonchai Junrungreang
Suthep Kananthong
Bhanterng Kasemsilp
Konrad Kingshill
Chaiwat Koomkasem
Wunpisek Laiadmak
Suraphon Piriyanonda
Umnoi Potihiran
Kosol Pramoj
Suphol Purananunag
Somsak Soiraya
Anun Soottisoontorn
Sahachai Srivichitra
Mongkoln Ujjin
Vorapote Vivattanapa
Prasit Vorasarin
Tavas Wanprasert
Somsak Yensookchai

APPRECIATIONS

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมันและวง โปร มูสิคา ออเคสตร้า ขอขอบคุณ นายธนิต อยู่โพธิ์ อธิบดีกรมศิลปากร ที่ได้กรุณาให้ใช้ห้องซ้อมดนตรีของกรมศิลปากรและอื่นๆ — มร. โรเบริต คับบลิว คีท ผู้อำนวยการฝ่ายธุระการ ของ เอ. ย. เอ. ที่ได้กรุณาให้ใช้ห้องซ้อมร้องเพลงประสานเสียง — นาวาโทสำเร็จ นิยมเดช แห่งวงดุริยางค์ราชนาวีไทยและนายชลหมู่ ชลานุเคราะห์ แห่งวงดุริยางค์กรมศิลปากร ที่ได้กรุณาให้นักดนตรีและนักร้องมาร่วมซ้อมและแสดง — นางพึงจิตต์ สวามิภักดิ์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการฝึกร้องเพลงแก่นักร้องประสานเสียงกรมศิลปากร — มิสซิส อันเนคเค โฮมันและมิสซิส เอลีนเนอร์ แซนฟอร์ด ที่ได้กรุณาดีดเบียโนในการซ้อมร้องเพลงประสานเสียง — ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีสยามกลการ และ มร. โจ มาร์แชล ที่ได้กรุณาให้ใช้เครื่องอีเล็กโทนยามาฮ่าและฮาร์ฟซิคอร์ด และทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการแสดงครั้งนี้

The German Cultural Institute and the Pro Musica Orchestra wish to acknowledge their indebtedness to Mr. Dhanit Yupho, Director-General of the Fine Arts Department, for having made available the Fine Arts Rehearsal Room and other facilities, to Mr. Robert W. Keith, Director of Activities of the AUA, for the choir rehearsal room, to Commander Samrej Niyomdej of the Royal Thai Navy Orchestra and to Mr. Jolemue Jalanugraha of the Fine Arts Depa-tment Orchestra for allowing instrumentalists and singers from their departments to take part, to Mrs. Puengchit Sawamiphakdi for her valuable assistance in the training of singers from the Fine Arts Department Choir, to Mrs. Anneke Homan and Mrs. Eleanor Sanford for their playing of the piano at choir rehearsals, to the Director of the Siam Kolakarn Music School and to Mr. Joe Marshall respectively for loaning a Yamaha E ectone and a harpsichord, and to all whose participation and cooperation have made this performance possible.

THE ALEXANDER'S FEAST
or THE POWER OF MUSIC
by GEORG FRIEDRICH HAENDEL

"อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" หรือ "เธอะ เพาเวอร์ ออฟ มิวสิค" เป็นผลงานของท่าน จอร์ช เฟรเดริค เฮนเดิล (๑๖๘๕ – ๑๗๕๙) แต่งขึ้นโดยอาศัยบทโคลงของ จอห์น ไดรเดน เพื่อสดุดีแด่นักบุญ เซซีเลีย งานชิ้นนี้สำเร็จลงเมื่อปี ค.ศ. ๑๗๓๖ และนำออกแสดงที่โคเวนท์ การ์เด็น นครลอนดอน ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากสาธารณชนเป็นอย่างมาก ดังเช่น หนังสือพิมพ์ ลอนดอน เดลีโพสท์ ได้ลงพิมพ์ดังนี้:—
"ยังไม่เคยปรากฏจำนวนผู้ชมมากมายเช่นนี้มาก่อนเลยในโรงละครแห่งหนึ่งแห่งใดในนครลอนดอน ผู้ชมครั้งนี้ไม่ต่ำกว่า ๑,๓๐๐ คน การแสดงได้รับการปรบมืออย่างกึกก้อง"

ผลงานชิ้นนี้เป็นงานที่ได้รับความนิยมสูงสุดชิ้นหนึ่งของเฮนเดิล ได้นำออกแสดงอีกหนึ่งครั้งในเดือนกุมภาพันธ์ และสามครั้งในเดือนมีนาคม เฮนเดิลได้แก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นเมื่อจำนวนผู้ชมชักลดน้อยลง ทั้งนี้ท่านต้องการให้เกิดความตื่นตูดใจแก่ผู้ชมอย่างแท้จริง ต่อมาได้นำงานชิ้นนี้ออกแสดงอีกสิบแปดครั้งระหว่างปี ค.ศ. ๑๗๓๗ ถึง ค.ศ. ๑๗๔๓ และอีกแปดครั้งในเวลาสิบปีต่อมา งานชิ้นนี้ได้พิมพ์ตั้งแต่ต้นจนจบโดยตลอดในขณะที่ท่านเฮนเดิลยังมีชีวิตอยู่ ท่านยังได้ประพันธ์งานดนตรีประเภท Choral work ที่เด่นอีกชิ้นหนึ่ง คือ "Acis and Galatea" ในบั้จจุบันนี้จัดเป็นงานชิ้นสำคัญที่สุดอีกชิ้นหนึ่งของท่าน

บรรดางานที่แต่งขึ้นเพื่อสดุดีแด่นักบุญผู้อุปถัมภ์การดนตรี สำหรับของเฮนเดิลนั้นถือเป็นจุดสุดยอดของดนตรีที่แต่งสืบต่อกันมา บทโคลงของไดรเดนที่เฮนเดิลใช้ใน "อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" ได้เขียนขึ้นเฉพาะสำหรับงานดนตรีที่บรรเลงในวันฉลองนักบุญเซซีเลีย บทโคลงนี้เคยปรากฏในงานดนตรีของ Jeremiah Clarke ที่แต่งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๖๙๗ และของ Thomas Clayton แต่งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๗๑๑ สำหรับ version ที่เฮนเดิลใช้ในปี ค.ศ. ๑๗๓๖ ได้ปรับปรุงแก้ไขอีกเล็กน้อยโดยคนเขียนบทร้องของท่าน

ความสนใจของชาวลอนดอนที่มีต่อการประกาศแจ้งความ "อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" ของเฮนเดิลอาจจะเป็นเพราะแรกเริ่มเดิมทีนั้นผู้ฟังมักจะคุ้นกับ setting ของนักแต่งเพลงคนอื่นๆ ที่แล้วๆ มา กอปร์กับเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟังผลงานของเฮนเดิลที่มีสไตล์ "ใหม่" และ "ทันสมัย" เฮนเดิลได้สร้างสรรให้ผลงานมีความสะเทือนอารมณ์ และน่าตื่นเต้นยิ่งขึ้น เต็มไปด้วยความงามที่สูงส่งและความสง่าผ่าเผยภูมิอย่างที่ไม่มีผู้ใดทำมาก่อนเลย การใช้บทร้องเป็นภาษาอังกฤษ ตลอดจน choral writing ที่ลึกซึ้งคมคำได้ก่อให้เกิดรูปการที่เด่นของโอราทอริโอแบบอังกฤษชิ้นหลังๆ ของท่าน

เฮนเดิลเกิดที่เมือง Halle ในเยอรมนี ได้ศึกษาวิชาดนตรีในเยอรมนีและอิตาลี และได้เดินทางมาพำนักในอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. ๑๗๑๒ ความแตกต่างระหว่างนักแต่งเพลง "คลาสสิค" กับนักแต่งเพลง "บ๊อปปูลา" นั้นอยู่ตรงที่นักแต่งเพลง "คลาสสิค" เป็นผู้ที่รอบรู้เจนจัดในเชิงศิลป มุ่งในมาตรฐานอันสูงส่ง และพยายามที่จะปรับปรุงสิ่งในอดีตเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ฟังในสมัยของเขา ไม่มีประเทศใดที่รุ่งเรือง และเชี่ยวชาญในด้านการค้าเท่าอังกฤษและเป็นประเทศที่นักแต่งเพลงอยู่ท่ามกลางความสนใจของสาธารณชน (ในสมัยของเฮนเดิล) ดนตรีได้เป็นทั้ง "ศิลป" และ "ธุรกิจ" ซึ่งถ้อยคำหลังนี้ (ในสมัยนั้น) มีความหมายไม่ตรงกับความหมายในทุกวันนี้ในเมื่อนักแต่งเพลง "บ๊อปปูลา" มีความรู้สึกว่าตัวเขาเองเป็นเครื่องจักรกลที่ให้ความบันเทิง

เพลิดเพลิน. เฮนเดิลได้เป็นผู้จัดการคณะนักร้องของท่านและนำงานของท่านออกแสดงเอง คล้ายกับเชคสเปียร์ผู้ซึ่งเคยกระทำเช่นนี้ก่อนท่านกว่าหนึ่งศตวรรษมาแล้ว. เฮนเดิลได้ชื่นชมกับชีวิตอันโลดโผนของท่านภายในห้องขายตั๋วของโรงละครซึ่งเป็นที่ ๆ จะได้ยินเสียงเหรียญกระทบกันดังกรุ๋งกริ๋งอย่างน่าพึงแต่ในอนาคตอันใกล้อาจจะเป็นบีหน้าก็ได้ที่ตนเองจะต้องตกอยู่ในฐานะผู้ล้มละลาย

แบบแผนงานดนตรีของท่านเฮนเดิลมีขอบเขตจำกัดอย่างเคร่งครัด สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งก็คือ aria ในตอนจบมักจะกลับไปเล่นซ้ำจากตอนเริ่มต้น (da capo) ซึ่งทำให้ prima donna หรือนักร้องเสียงเอกฝ่ายหญิงมีโอกาสแสดงการเสริมต่อได้อย่างสวยสดงดงามยิ่งขึ้น วงดนตรีและกลุ่มนักร้องประสานเสียงจะมีบทบาทสำคัญน้อยลง และขณะที่ท่วงทำนองอันไพเราะกำลังดำเนินไปความสนใจของผู้ชมจะไปอยู่ที่ stage effects และยิ่งไปกว่านั้นที่ virtuosity ของนักร้อง

เฮนเดิล มีความคิดเห็นทางด้านการเมืองเอียงไปข้างพรรค Whig (ต่อมากลายเป็นพรรคลิเบอรัล) มากกว่าพรรค Tory (ต่อมากลายเป็นพรรคคอนเซอเวติฟ) แต่ปรากฏว่าในปี ค.ศ. ๑๗๗๐ ท่านได้ถูกโจมตีทั้งสองฝ่าย ด้วยจิตใจของท่านที่ต่อต้านพรรค Tory จึงได้ส่งเสริมกิจการละครให้เป็นคู่แข่ง และอีกประการหนึ่งนักหนังสือพิมพ์ที่สนับสนุนพรรค Whig เช่น Addison ได้กล่าวโจมตี operatic stage โดยเฉพาะในงานที่มีบทขับร้องเป็นภาษาต่างประเทศ เฮนเดิลจึงได้หันมาใช้บทขับร้องภาษาอังกฤษ

ความสำเร็จของ "อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" ในปี ค.ศ. ๑๗๓๖ นับเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในประวัติการณ์ดนตรี เฮนเดิลเคยแต่งผลงานที่มีบทขับร้องภาษาอังกฤษ เช่น "Chandos Anthemes" (1717-20), Coronation Anthems แด่พระเจ้าจอร์จที่สอง (1727), ode และ anthem ที่ใช้บรรเลงในพิธีสมรส, งานฉลองวันประสูติ และงานศพ อีกหลายต่อหลายชิ้นสำหรับเจ้านายราชตระกูล ท่านยังได้แต่งออราทอริโอแบบอังกฤษหรือนาฏกรรมดนตรีที่มีเรื่องราวในคัมภีร์ไบเบิล เช่น Esther (1732) และ Deborah (1733) แต่สาธารณชนถือว่า "อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" นั้นเป็นผลงานที่สูงส่งก่อนที่ Saul (1739), Israel in Egypt (1739), Messiah (1739), Samson (1743) และ Belshazzar (1744) จะติดตามมา

"อเล็กซานเดอร์'ส พีสท์" ในบัจจุบันนี้และแม้ในสมัยของเฮนเดิลเองมิได้จัดว่าเป็นออราทอริโอ หากเป็นงานที่มีแบบแผนเป็นพวก theatrical music แต่ถ้าพูดในด้านสุนทรียภาพแล้วก็ควรจะจัดไว้ในพวกออราทอริโอ ซึ่งเป็นงานที่ไม่มีฉากหรือการแสดงท่าทางของนักร้อง แม้ว่างานนี้ต้องการนักร้องเดี่ยวที่มีสุ้มเสียงดีแต่ก็มิได้เน้นถึง virtuosity เท่าใดนัก การแสดงครั้งแรกนั้น เฮนเดิลได้ John Beard เป็นนักร้องเสียงเทเนอร์ ส่วนกลุ่มร้องประสานเสียงนั้นบัจจุบันกลับมีบทบาทสำคัญ และดนตรีก็เต็มไปด้วย contrapuntal texture. ในด้าน orchestration เฮนเดิลก็ทำได้อย่างงดงามมาก โดยใช้ออเคสตราที่ท่านเคยใช้เป็นมาตรฐาน อันประกอบด้วย ไวโอลิน, วิโอลา และโอโบ และมีเชลโลและเบสอยู่ในแนว continuo ในท่อนต่าง ๆ เฮนเดิลได้เพิ่ม ฟลุท, บาสซูน, ทรัมเปท และฮอร์น มีเครื่องดนตรีเดี่ยวต่าง ๆ เล่น obligato รวมทั้งเชสโล, การแบ่งกลุ่มวิโอลา และในบางท่อนท่านได้บ่งว่ามี ออร์แกน และบาสซูนเพิ่มอยู่ในแนว continuo อีกด้วย

งานชิ้นนี้ประกอบขึ้นด้วย ๕ กระบวน ซึ่งแต่ละกระบวนจะประกอบด้วย recitative, aria และ chorus กระบวนแรกจะโน้มน้าวถึงอารมณ์แห่งความสุข กระบวนที่สองมีแต่ความเศร้าสร้อย ส่วนกระบวนที่สามให้ความอ่อนไหวในห้วงอารมณ์ กระบวนที่สี่อยู่ในอารมณ์ที่กระสับกระส่าย กระบวนที่ห้าเป็นการแก้บัญหาความขัดแย้งซึ่งเปี่ยมไปด้วยความร่าเริง

เอส. ดับบลิว. เบ็นเนทท์

Alexander's Feast, or the Power of Music, a setting of a poem by John Dryden written in honour of St.Cecilia, was completed by Georg Friedrich Haendel (1685-1759) in 1736 and produced at Covent Garden in London. Much interest must have been aroused by the announcement of this work, for the London Daily Post reported:

"Never was upon like Occasion so numerous and splendid an Audience at any Theatre in London, there being at least 1300 Persons present. It met with general Applause." The work became one of Haendel's most admired. It was produced once more in February, and three times in March. Later Haendel repeatedly revived it whenever, with his audiences diminishing, he wanted a "sure-fire" attraction. Altogether it was given eighteen times between 1737 and 1743, and eight times in the following decade. It was published in full in Haendel's lifetime; a notable distinction accorded to only one other of his choral works, Acis and Galatea. Today it ranks with Haendel's greatest masterpieces.

As an ode in honour of the patron saint of music, Haendel's work is the climax of a long tradition. The poem by Dryden which Haendel used for Alexander's Feast had been written specially for setting to music, as a St.Cecilia's Day celebration, and it had been set as such by Jeremiah Clarke in 1697 and Thomas Clayton in 1711. The version Haendel used in 1736 was slightly rearranged by his librettist.

Perhaps the interest aroused in London at the announcement of Haendel's Alexander's Feast was due to the fact that the public was familiar with the earlier settings by other composers, and was eager to hear what Haendel would do with the poem in a "new" or "modern" style. Haendel more than fulfilled the expections with a work of broadly varied emotions, intense drama, and exalted beauty, and a spaciousness and grandeur such as had never been heard before. It was also his most splendid setting up to that time of an English text, and exhibited the rich and profound choral writing that was to be a distinctive aspect of his later English oratorios.

Haendel, born in Halle in Germany, and musically educated in Germany and Italy, had taken up permanent residence in England in 1712. The times knewnothing of the distinction that (unfortunately, perhaps), exists today between "classical" and "popular" composers. A composer was on the one hand supposed to be a complete master of his art, aiming at its highest standards, and was also supposed to improve on the past in order to please the listeners of his time. In no country so much as prosperous, mercantile England was the composer so much in the centre of public life, both thriving on the stature accorded and receiving the buffets and blows of changing fashions, even of political quarrels. Music was both "art" and "business", with the latter term not having the invidious connotations it has today, when the "popular" composer feels himself often an operator on the machine belt of an entertainment factory." Haendel organised his own company of singers and produced his own works, much as Shakespeare, a little over a century before, had been a stockholder in his own acting company and so a producer of his own plays for the London public. Haendel, no shrinking violet in either physique or temperament,

enjoyed this hectic life dependent on box-office, in which a man could hear the merry jingle of coins one year and go bankrupt the next.

The form of Haendel's work had its severe limitations. The most important musical unit was the aria, with its opening often repeated, da capo, at the close, thus enabling the prima-donna singer to add showy vocal embellishments. The ensemble and chorus played a minor role. And while Haendel's lovely melodies were much appreciated, the attention of the audience *was focused* on the spectacular stage effects and even more on the virtuosity of the singers, who were imported "stars", many of them castrati, with astounding if often mechanical technical powers (judging from contemporary descriptions).

Haendel's own political leanings were more Whig or middle-class than Tory, and by the 1730's he was finding himself under attack from two sides. His m re Tory-minded antagonists were sponsoring a rival operatic theatre. And on the other hand Whig journalists like Addison were engaging in a running criticism of the low intellectual level and sensationalism of the operatic stage, pointing up the added senselessness of performing drama in a foreign language. Nor would a turn by Haendel to the writing of works in English make the middle-class public entirely happy. For there was here a Puritan and Calvinist current which looked on any kind of theatre, and on music itself, except presumably old style hymns and liturgy, as suspicious and even morally dangerous.

In this context, the success of Alexander's Feast, in 1736, could be called a historic turning point. Handel had written works to English texts, such as the Chandos Anthems (1717-20), the splendid Coronation Anthems for George II (1727) and various wedding, birthday and funeral odes and anthems for the royal family, and he had made tentative moves in the direction of English oratorio, or Biblical music-drama, with Esther (1732) und Deborah (1733). But the public approbation of Alexander's Feast, plus the fact that in it a new, more lofty and profound approach to music found a triumphant expression, made it the first high peak in the musical mountain range consisting of works like Saul (1739), Israel in Egypt (1739), Messiah (1742), Samson (1743), and Belshazzar (1744).

Alexander's Feast is not listed today, nor was it spoken of in Haandel's own time, as an oratorio, a form looked upon in some circles as a disguised form of theatrical music. But aesthetically it belongs with the great oratorios. While it does not call for scenery or stage action, it is an intensely dramatic aud pictorially vivid work. And more important, the new and grander style of writing is here fully formed. Although fine solo voices are required, there is less emphasis on sheer virtuosity and the move is away from the da capo aria form. Its first performance introduced Haendel's "find," the English tenor John Beard, who would be an important performer in the later oratorios. The chorus now plays a big role, and its music has a rich contrapuntal texture. Replacing the chain of arias, great blocks of musical form take shape, integrating recitative, aria, and chorus. Balancing the arias there are powerful ac-

companied recitatives. These recitatives accompanied by the full orchestra attain the melodic beauty and strength of arias, and at the same time their comparative rhythmic freedom enables the composer to explore, musically, reflective inner moods. The orchestration, perhaps inspired by the theme of the "power of music," is unusually rich and colourful. Basically it employs the standard Haendel orchestra, with violins, violas and oboes, and cellos and basses in the continuo. But in various sections Haendel adds flutes, bassoons, trumpets, and horns, calls for obligatos by solo instruments including the cello, devides the violas, and indicates where he wants and does not want organ and bassoons to be added to the continuo.

In form, Alexander's Feast can be said to combine the spaciousness and heroic-tragic drama of an oratorio with the musical concentration of an ode. It is an almost symphonic conception which can be said to consist of five "movements," each combining recitative, aria and chorus. The first expatiates on the mood of a happy celebration. The second is tragic. The third is sensuously lyrical. The fourth is in a mood of dramatic unrest. The fifth is a resolution of conflict in a grand and transcendental joy.

S.W. Bennett

★

1. **Overture**

   Maestoso · Allegro ma non troppo · Andante

2. **Recitative (Tenor)**

   'Twas at the royal feast, for Persia won
   By Philip's warlike son;
   Aloft in awful state
   The godlike hero sate
   On his imperial throne;
   His valiant Peers were plac'd around.
   Their brows with roses and with myrtles bound:
   So should desert in arms be crown'd.
   The lovely Thais, by his side
   Sate like a blooming Eastern bride,
   In flow'r of youth and beauty's pride.

3. **Air and chorus (Tenor, followed by Chorus and Soloists)**

   Allegro ma non troppo

   Happy, happy, happy pair!
   None but the brave deserves the fair.

4. **Recitative (Tenor)**

Timotheus, plac'd on high
Amid the tuneful quire,
With flying fingers touch'd the lyre;
The trembling notes ascend the sky,
And heav'nly joys inspire.

5. **Accompanied recitative (soprano)**

The song began from Jove,
Who left his blessful seats above
(Such is the pow'r of mighty Love).
A dragon's fiery form belied the god;
Sublime on radiant spires he rode,
While he to fair Olympia press'd;
And while he sought her snowy breast,
Then round her slender waist he curl'd,
And stamp'd an image of himself, a Sov'reign of the world.

6. **Chorus**

Andante

The list'ning crowd admire the lofty sound:
"A present Deity!" they shout around:
"A present Deity!" the vaulted roofs rebound.

7. **Air (Soprano)**

Allegro ma non presto

With ravish'd ears
The monarch hears,
Assumes the God,
Affects to nod,
And seems to shake the speres.

8. **Recitative (Tenor)**

The praise of Bacchus then the sweet musician sung,
Of Bacchus ever fair and ever young.
The jolly God in triumph comes:
Sound the Trumpets, beat the Drums!
Flush'd with a purple grace,
He shows his honest face;
Now give the Hautboys breath! he comes, he comes!

9. **Air and Chorus (Bass, followed by Chorus)**

Andante

Bacchus, ever fair and young,

Drinking joys did first ordain.
Bacchus' blessings are a treasure,
Drinking is the soldier's pleasure;
Rich the treasure,
Sweet the pleasure,
Sweet is pleasure af'er pain.

10. Recitative (Tenor)

Sooth'd with the sound, the king grew vain,
Fought all his battles o'er again,
And thrice he routed all his foes,
And thrice he slew the slain.
The master saw the madness rise,
His glowing cheeks, his ardent eyes:
And while he heav'n and earth defy'd,
Chang'd his hand, and check'd his pride.

11. Accompanied Recitative (Soprano)

Adagio e piano

He chose a mournful Muse,
Soft pity to infuse.

12. Air (Soprano)

Largo e piano

He sung Darius, great and good,
By too severe a fate
Fall'n from his high estate,
And welt'ring in his blood.
Deserted at his utmost need
By those his former bounty fed,
On the bare earth expos'd he lies,
With not a friend to close his eyes.

13. Accompanied Recitative (Soprano)

With downcast looks the joyless victor sate,
Revolving in his alter'd soul
The various turns of chance below,
And, now and then, a sign he stole,
And tears began to flow.

14. Chorus

Larghetto

Behold Darius great and good,
By too severe a fate
Fall'n from his high estate,

And welt'ring in his blood;
On the bare earth expos'd he lies,
With not a friend to close his eyes.

15. **Recitative (Tenor)**

The mighty master smil'd to see,
That love was in the next degree:
'Twas but a kindred sound to move,
For pity melts the mind to Love

16. **Air (Soprano)**

Largo

Softly sweet in Lydian measures
Soon he sooth'd the soul to pleasures.

17. **Air (Tenor)**

Andante allegro

War, he sung, is toil and trouble,
Honour but an empty bubble,
Never ending, still beginning,
Fighting still, and still destroying.
If the world be worth thy winning,
Think, oh think it worth enjoying.
Lovely Thais sits beside thee;
Take the good the gods provide thee!
War, he sung . . . (Da capo)

18. **Chorus**

Andante

The many rend the skies with loud applause:
So love was crown'd, but Music won the cause!

19. **Air (Soprano) and Chorus**

Allegro moderato

The Prince, unable to conceal his pain,
Gaz'd on the Fair
Who caus'd his care,
And sigh'd and look'd, and sigh'd again.
At length, with wine and love at once oppress'd,
The vanquish'd victor sunk upon her breast.

Chorus

Andante

The many rend the skies with loud applause:
So love was crown'd, but Music won the crown!

Chorus

Andante

The many rend the skies with loud applause:
So love was crown'd, but Music won the cause!

★

20. Accompanied Recitative (Tenor) and Chorus

Andante

Now strike the golden Lyre again!
A louder yet, and yet a louder strain!
Break his bands of sleep asunder
And roused him, like a rattling peal of thunder.

Chorus

Allegro ma non troppo

Break his bands of sleep asunder,
Rouse him, like a peal of thunder.

Recitative

Andante

Hark, hark! The horrid sound
Has rais'd up his head:
As awak'd from the dead,
And amaz'd, he stares around.

21. Air (Bass)

Andante allegro

Revenge, revenge, Timotheus cries:
See the Furies arise!
See the snakes that they rear,
How they hiss in their hair,
And the sparkles that flash from their eyes!

Largo

Behold, a ghastly band,
Each a torch in his hand!
Those are the Grecian ghosts, that in battle were slain,
and unburied remain
Inglorious on the plain:
Revenge, revenge: (da capo)

22. Accompanied Recitative (Tenor)

Give the vengeance due
To the valiant crew.
Behold, how they toss their torches on high,
How they point to the Persian abodes,
And glitt' ring temples of their hostile Gods!

23. Air (Tenor)

Allegro

The princes applaud with a furious joy,
And the king seiz'd a flambeau with zeal to destroy.

24. Air (Soprano) and Chorus

Andante larghetto

Thais led the way,
To light him to his prey,
And, like another Helen, she fir'd another Troy.

25. Accompanied Recitative (Tenor) and Chorus

Largo

Thus, long ago,
Ere heaving Bellows learn'd to blow,
While Organs yet were mute,
Timotheus, to his breathing flute
And sounding lyre,
Could swell the soul to rage, or kindle soft desire.

Chorus

Allegro

The princes applaud with a furious joy,
And the king seiz'd a flambeau with zeal to destroy.
Thais led the way,
To light him to his prey,
And, like another Helen, she fir'd another Troy.

Chorus

Largo

At last divine Cecilia came,
Inventress of the vocal frame;
The sweet enthusiast, from her sacred store,
Enlarg'd the former narrow bounds
And added length to solemn sounds,
With nature's mother-wit, and arts unknown before.

26. Recitative (Tenor and Bass)

Let old Timotheus yield the prize -
Or both divide the crown:
He raised a mortal to the skies -
She drew an Angel down.

27. Chorus and Soloists (Alto Solo, Counter-Tenor)

Andante - Allegro

Let old Timotheus yield the prize -
Or both divide the crown:
He raise'd a mortal to the skies,
She drew an Angel down.

★

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน กรุงเทพ ฯ สาขาของสถาบัน "เกอเธ่" เสนอบริการต่าง ๆ ดังนี้

- ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถาบัน เอกสาร วารสาร ความรู้ทางวิทยาการ ศิลปกรรม การดนตรีและการศึกษาในประเทศเยอรมันตะวันตก และจัดการติดต่อวิทยาลัยเทคนิค และอาชีวะทั้งหลายให้
- จัดการให้นักศึกษาสมัครเข้าเรียนภาษา ณ สถาบันเกอเธ่ เมืองมิวนิค
- จัดหาเพื่อนโต้ตอบทางจดหมาย
- จัดห้องสมุด หนังสือพิมพ์รายวันและวารสาร ทั้งภาษาเยอรมันและภาษาอังกฤษ
- ให้ยืมบทเพลง แผ่นเสียงและภาพยนตร์ทั้งทางวัฒนธรรมและสารคดี
- จัดฉายภาพยนตร์ให้ชม
- จัดสอนภาษาเยอรมัน แนะนำวรรณคดีเยอรมัน และดนตรีคลาสสิคภาคยุโรป อธิบายเป็นภาษาไทย และสอนร้องเพลงเยอรมัน โดยผู้เข้าเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาเยอรมัน
- จัดแสดงปาฐกถา ทั้งภาษาเยอรมัน ไทย และอังกฤษ
- จัดงานแสดงด้านศิลปกรรม
- จัดและส่งเสริมการแสดงคอนเสิร์ต

สถานที่ตั้ง ๑๐๒/๑ ถนนพระอาทิตย์ โทรศัพท์ ๘๑๗๒๑๑

เวลาเปิดทำการ จันทร์ – ศุกร์ ๘.๐๐ น. – ๑๓.๓๐ น. และ ๑๖.๓๐ น. – ๑๘.๓๐ น.
(ตอนบ่าย เปิดเฉพาะ มิถุนายน ถึง กันยายน และ พฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์)

เสาร์ ๘.๐๐ น. – ๑๒.๐๐ น.

เดือนเมษายน สถาบัน ฯ ไม่เปิดทำการ

วงดุริยางค์เชมเบอร์ "โปร มูสิคา" ยินดีต้อนรับนักดนตรีทุกท่านที่สนใจจะร่วมวงด้วย โดยติดต่อกับวงดุริยางค์ ผ่านสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน ๑๐๒/๑ ถนนพระอาทิตย์ โทร. ๘๑๗๒๑๑ การฝึกซ้อมของวงดุริยางค์นี้มีเป็นประจำทุกวันอังคาร เวลา ๒๐.๐๐ น. ณ สถาบัน ฯ

Published and Printed by Van Chalerm Kanchanamongkol for the World Press Co., Ltd.
522 Phrasumaine Road. October, 1967. Tel. 817377. 817582